

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

La contradicció de 'Número 1'

Intento no perdre'm cap setmana *Número 1*, aquest xou de talents de Gestmusic i Antena 3 que està transitant per uns viaranyes ben inesperats. El primer dia van fer fora la bella Patrizia, que hauria pogut guanyar el concurs perfectament; després va ser expulsada Lady Cherry, una noia d'estètica *retro* que tenia força gràcia; també han foragitat Meritxell Negre, una catalana que, si bé és cert que tenia afició al crit, sabia cantar com els àngels; res a dir sobre la marxa de Dana Kozak –aficionada a profanar clàssics de l'òpera– i la toia Sergio Campoy. Però el que han fet aquesta setmana ha sigut ben estrany. El jurat va haver de triar entre la nena Amaia Romero i el senyor Alberto Pestaña, el patriarca del concurs. Mónica Naranjo va desnivellar la balança a favor del boletista que va guanyar el festival de Be-

No entenc aquesta afició a anar fent fora els grans reclams

nidorm i va demanar disculpes a Amaia –recordem que només té 13 anys– afirmant que li feia un favor. Bé, no és que em sembli del tot malament l'expulsió, de fet la nena va destrossar amb tota impunitat la cançó de *Dos hombres y un destino*, però no entenc aquesta afició a anar fent fora els grans reclams del programa i quedar-se nul·litats absolutes com Dan Michaels, Pablo Vega i Jadel. Les nenes de 16 anys deuen perdre el cap per ells i els voten perquè no marxin. Que no es tracta de decidir qui és el número 1? Doncs anem malament si segueixen confiant en aquest pervers sistema que premia només els concursants que exciten les hormones de les adolescents.